

Svajonų
ROMANAI

Aistra

JULES BENNETT

Pasiryžęs laimėti

9,79 Lt / 2012 lapkritis–gruodis

Knygute.lt

Jules Bennett

PASIRYŽĖS LAIMĖTI

Romanas

Versta iš Jules Bennett, *Seducing The Enemy's Daughter*, 2010

© Jules Bennett, 2010

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su „Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Rimantas Vitkus, vertimas iš anglų kalbos, 2012

© Rima Milaševičienė, dizainas, 2010

© Fotolia.com, viršelio nuotrauka

© Svajonių knygos, 2012

ISBN 978-609-406-576-7

Elektroninę versiją paruošė Knygute.lt, 2013

Pirmas skyrius

- Atsiprašau, pone, *Tropikuose* bus galima apsisistoti tik rytoj.

- Bet aš atvykau šiandien.

Samanta Donovan giliai įkvėpė, lėtai iškvėpė ir tik tada priėjo prie registracijos stalo, tądien gal šimtąjį kartą dirbtinai šypsodamasi. Aukštos klasės viešbučio valdytojai nuo tų šypsenujų jau paskaudo žandikauliai.

- Ar kas nors negerai? - paklausė ji.

Aukštas nepaprastai gražus atvykėlis piktai dėbtelėjo į ją.

- Mano kambariai užimti.

Visą dieną tipinėjusi su *Jimmy Choo* aukštakulniais Sema atsirėmė į marmurinį registratūros stalą ir klausiamai pažvelgė į jauną darbuotoją, sėdinčią prie kompiuterio.

- Mikala, kas nutiko *Tropikų* apartamentams?

Jauna havajietė paspaudė kelis klavišus, jos rankos virš klaviatūros truputį drebėjo.

- Pagal duomenis kompiuteryje, ponas Stounas užsisakė kambarius nuo rytojaus.

- Kaip matote, aš jau čia.

Vyriškio balse buvo girdėti susierzinimo gaidelės, tačiau Sema negalėjo jo už tai kaltinti; ji taip pat buvo suirzusi nuo tada, kai tėvas pranešė apie savo absurdišką sumanymą. Jis nusprendė, kad jai metas pelnyti jo pagarbą ir užimti deramą vietą bendrovėje, kitaip sakant, ji turinti perimti neseniai šeimos įsigytą viešbutį Kauajyje ir pasirūpinti, kad jis klestėtų.

- Pone Stounai, - mandagiai kaip tikra profesionalė kreipėsi Sema, - aš labai atsiprašau dėl šio nesusipratimo. Mes duosime jums geresnius kambarius, siūlome *įsimylėjėlių lizdelį* be papildomo mokesčio. Žinau, kad šie apartamentai jau laisvi, nes ką tik pati išlydėjau jauną porą į oro uostą.

Dar viena staigmena, apie kurią tėvas nutylėjo. Maža to, kad naujasis viešbutis dirbo nuo-stolingai, jiems dar teko atleisti dalį darbuotojų. Dabar, tapusi viešbučio valdytoja, Sema turėjo dirbti ir taksi vairuotoja, kambarine, retkarčiais padavėja viename iš trijų restoranų, o vakar teko laimėti išvalyti tualetą *Smelio* apartamentuose.

Ne tokios jau prestižinės pareigos, kaip tėvas stengėsi įtikinti. Tačiau ji buvo pasiryžusi ištvirti ir nugalėti visas kliūtis.

Šį kadaise penkių žvaigždučių viešbutį visai

neseniai įsigijo Semos tėvas ir brolis. Smulkmenų Samanta nežinojo, tik nugirdo, jog įsigyti viešbutį buvo nelengva, todėl jai teko sutelkti visas jėgas, kad svečiai būtų viskuo patenkinti, personalas gerai uždirbtų, o pats viešbutis atgautų gerą vardą.

Ką gi, jai pavyks.

- Ar kambariai jau sutvarkyti?

Svečio klausimas privertė Semą atitrūkti nuo nelinksmų minčių.

- Taip, pone. Mikala, prašau būtinai viską pažymėti kompiuteryje, o aš palydėsiu poną Stouną į jo apartamentus.

Vyras turėjo tik juodą kelioninį krepšį, kurio diržą buvo persimetęs per platų petį. Sema ryžtingai ištiesė į jį ranką mąstydamą apie tai, kad į jos pareigų aprašymą reikėtų įtraukti ir pasiuntinuko darbą, išeitų įvairiapusis ir įspūdingas gyvenimo aprašymas, jeigu kartais tėvas nuspręstų visam laikui išspirti ją iš viešbučio.

- Madam, - pasigirdo balsas virš jos kairiojo peties, - aš nesu invalidas ir pats galiu užsinešti krepšį.

- Mūsų svečiai nesitampo su savo bagažu, - jau eidama paaiškino jam Sema.

Paspaudusi lifto mygtuką ji įsistebeilijo į elektroninę švieslentę su mirksinčiais skaičiais, rodančiais, kuriame aukšte yra liftas, ir iš visų jėgų stengėsi nekreipti dėmesio į aistringą, svaiginamą aromata, sklindantį nuo svečio.

- Koks aš būčiau džentelmenas, jeigu leisčiau jums nešti mano krepšį?

Pažvelgusi į savo palydovą Sema negalėjo nepastebėti, kaip dailiai tamsiai mėlynas dalykinis kostiumas prigludęs jam prie pečių ir koks gražus iki auksinio atspalvio įdegęs šio vyriškio veidas.

Įdomu, kodėl jis atvyko vienas? Ji negalėjo patikėti, kad tokiam žaviam, tokiam seksualiam vyrui ant rankos nekaba krūtinga ilgakojė šviesiaplaukė. Tiesa, Samanta šiame viešbutyje dirba dar tik pusę metų, bet vienišiai čia pasirodo itin retai.

- O kokio lygio viešbučiui aš vadovaučiau, jeigu leisčiau savo svečiams patiems užsinešti krepšius?

Tuo metu, kai supypsėjo sustojęs liftas, ponas Stounas kilstelėjo tamsų antakį.

- Matyt, man nepavyks jūsų perkalbėti, tiesa?

Lipdama į tuščią liftą Sema tik grįžtelėjo per petį ir nusišypsojo. Kadaise abu viešbučio liftai buvo pilni šeimų su vaikais ir jaunavedžių juoko, bet dabar to nebeliko. Samanta nelabai suprato, kas nutiko, tačiau vieną dalyką tvirtai žinojo: tėvas perdavė viešbutį jai ir ji padarys viską, kad jis būtų geriausias Kauajyje, nors tektų išleisti paskutinį kvapą mirtinai nusilakščius su šitais *Jimmy Choo* aukštakulniais.

Kitą kartą, kai paskambins tėvui – jis pats jai niekada neskambindavo, – ji ir vėl, kaip jau ne kartą, pabandys jį įtikinti, kad Kauajo kurortai tradiciškai išsidėstę pakelėje. Ir išgyvena tik turintys prabangius SPA ir siūlantys aukštesnio lygio apartamentus su pusryčiais. Jai buvo aišku: jeigu tai pasiūlys ji, tėvas neužsikabins už naujo sumanymo. Gal kaip tik dėl to viešbutis taip nusirito į pakalnę. Svarbiausios priežastys – blogas susisiekimas ir visiškas nenoras pagerinti aptarnavimo bei konkuruoti su kitais populiariais turistiniais centrais.

Samanta baiminosi, kad jei tėvas jos nepaklausys, jie greitai susidurs su tais pačiais sunkumais kaip ir ankstesni savininkai.

Po žmonos mirties Stenlis Donovanas rūpinosi tik savimi. Samanta buvo nustumta į antrą planą. Taip, bet ji vis tiek tebėra jo duktė, ir

visai nesvarbu, stengiasi jis su ja bendrauti ar nesistengia.

Klubu prispaudusi krepšio rankeną Sema paspaudė viršutinio aukšto mygtuką.

- Kaip pavyko kelionė?

- Puikiai, turint omenyje, kad turiu nuosavą reaktyvinį lėktuvą. - Jis žvilgtelėjo į savo kelioninį krepšį ir nusišypsojo. - Jeigu esate viešbučio valdytoja, kodėl dirbate pasiuntinuko darbą?

- Pone Stounai...

Jis greitai nukreipė žvilgsnį į Samantą.

- Aš Bredis.

- Bredi, - pakartojo Sema, jai iš karto patiko šis tvirtas patikimas vardas, jau nekalbant apie anglies juodumo akis, žvelgiančias į ją. - Kadangi esu valdytoja, man kartais tenka pavaduoti visus darbuotojus. Užuot bėgiojusi po viešbutį ir ieškojusi, kas nuneš jūsų bagažą, aš galiu tai padaryti pati. Be to, jūsų užsakyme įsivėlė klaida, todėl aš asmeniškai noriu pasirūpinti, kad mūsų viešbutyje jums patiktų.

Liftas sustojo, durys lėtai atsivėrė. Samanta pamėjo jam, kad išliptų pirmas.

- Puikiai paaiškinote, - pagyrė Bredis, kai Samanta atsistojo šalia jo. - Net jūsų balsas

malonus, profesionalus. Panašu, kad ne aš pirmas girdžiu šiuos žodžius.

Kišdama kortelę į vienintelių šiame aukšte apartamentų spyną Sema nurijo gerklėje įstrigusį gumulą.

- Pone Stounai...

Jis uždėjo delną jai ant rankos ir pervargusį, įsitempusį merginos kūną supurtė šiurpuliukai.

- Prašau vadinti mane Bredžiu.

Nuo jo žemo viliojančio balso Sema apsvaigo. Ji pakėlė galvą ir pažiūrėjo į jį. Bet geriau būtų to nedariusi. Svečio žvilgsnis nutvilkė ją net labiau negu aistringas balsas ir šilta stipri ranka.

Juodų kaip anglis akių žvilgsnis iš po primerktų blakstienų kurį laiką klaidžiojo jos veidu, galiausiai susmigo į prikąstą lūpą.

- Bredi, - pakartojo ji mintyse keikdama save už tai, kad, tegul ir trumpai, leidosi užvaldoma neleistinų jausmų. - Patikėkite manimi, *Lani Kaimane* jums patiks. Mes džiaugiamės, kad apsistojote pas mus, ir garantuoju: jūsų viešnagė bus maloni, čia puikiai atsipalaiduosite.

Vyras viliokišku žvilgsniu lėtai nužvelgė ją, bet rankos neatitraukė, jo putlių lūpų kampučiai suvirpėjo ir veidą nušvietė pasitenkinimo

šypsena.

- Esu tikras, kad bus malonu, tik nežinau, ar pavyks atsipalaiduoti. Aš atvykau dirbti.

Pastarieji Stouno žodžiai privertė Samantą prisiminti savo pareigas. Ji atsargiai ištraukė ranką jam iš po delno ir truktelėjo metalinę durų rankeną. Plepėti su ponu Žavinguoju, žinoma, malonu, tačiau jai reikia rūpintis, kad viešbutis klestėtų.

- Ką reiškia jūsų viešbučio pavadinimas?

- *Karališkasis briliantas*. - Sema atidarė duris į erdvius tamsiai žalia ir skaisčiai balta spalvomis dekoruotus apartamentus. - Tikiuosi, jūs čia jausitės puikiai. Nors kambariai skirti jaunavedžiams, šiame aukšte tai vienintelis numeris ir jums niekas netrukdytų. Čia yra didžiulė lova, sūkurinė vonia, baras su alkoholiniais gėrimais ir prieiga prie interneto.

Peržengęs slenkstį Bredis susidomėjęs ėmė apžiūrinėti savo naująjį būstą, o Sema tuo metu galėjo apžiūrėti jį. Per gyvenimą jai teko sutikti daugybę vyrų, vilkinčių dalykiniais kostiumais, tačiau žvelgdama į plačią Bredžio nugarą ji neįstengė prisiminti nė vieno, ant kurio pagal užsakymą pasiūtas švarkas gulėtų taip nepriekaištingai.

- Nuostabu, - ištari Bredis, įvertinęs pro balkono duris atsivėrusį vaizdą. - Tiesiog gniaužia kvapą. - Ir atsisukęs į Samantą pridūrė: - Negaliu patikėti, kad šis kambarys nebūna užimtas ištisus metus.

Sema taip pat įėjo į meilės kambarį ir jos akys nejučia nukrypo į didžiulę lovą su baltu plonu baldakimu, stovinčią ant specialaus paaukštinimo tolimiausiam kambario kampe. Ir tuoju pat jos vaizduotė nupiešė reginį, kaip šis seksualus ir neįtikėtinai gražus vyras gulioje visiškai nuogas, prisidengęs tik baltomis šiugždančiomis antklodėmis.

Pažvelgusi į Bredį Samanta jo veide pastebėjo keistą šypsėnėlę, tarsi jis būtų perskaitęs mintis, klaidžiojančias jos galvoje.

- Taip, išties, bet mes stengiamės, kad jis būtų užimtas, - pasakė ji.

- Gal galėtume drauge pavakarieniauti ir aptarti jūsų veiksmų planą?

Apstulbusi, bet pamaloninta Sema papurtė galvą.

- Bredi, aš tikrai dėkinga už pasiūlymą, tačiau negaliu su jumis vakarieniauti.

- Ar todėl, kad nevaikštote į pasimatymus su viešbučio svečiais?

- Ne, todėl, kad esu per daug užsiėmusi. - Nors dabar turėtų prisiekti, jog nesusitikinės su viešbučio gyventojais. Iki šiol toks klausimas jai dar nebuvo iškilęs.

Bredis palenkė galvą į šoną.

- Negi neturite laiko net pavalgyti? Tai gal aš galėčiau ateiti pas jus į kabinetą?

Matyt, šis vyras nepratęs prie neigiamo atsakymo. Sema buvo beveik tikra, kad jam dar nėra atsakiusi nė viena moteris.

- Dar kartą dėkoju, bet aš negaliu. - Sema pasuko prie durų, stengdamasi kuo greičiau pabėgti nuo jaudinančio jo kvapo ir veriančių akių, kol nepasidavė pagundai. Ji negalėjo savęs nepaklausti, kiek moterų pasidavė jo viliokiškam žvilgsniui. - Jeigu jums ko nors prireiks, prašom kreiptis.

- Turiu prisipažinti, man kai ko jau reikia.

Ji klausiamai pažvelgė į jį per petį.

- Ko?

- Jūs žinote, kuo aš vardu, o aš nežinau jūsų vardo.

- Samanta Donovan, bet visi mane vadina Sema.- Ji liūdnai nusišypsojo ir pridūrė: - Aš vadovauju šiam viešbučiui.

Samanta Donovan?

Bredis visą laiką buvo įsitikinęs, kad šiam viešbučiui vadovauja vyras. Kaip galėjo nežinoti, kad jo pikčiausias priešas turi dukterį? Ir dar tokią nuostabią gražuolę.

Iš švarko kišenės Bredis išsitraukė išmanųjį telefoną ir surinko brolio Keido numerį. Pasirodo, jis ne viską žino apie viešbutį, kurį ketina perimti, o tai nedovanotina. Po velnių, kodėl anksčiau nesužinojo tokios svarbios informacijos?

- Sveikas.

- Keidai, kodėl, po velnių, man niekas nepranešė, kad šio viešbučio valdytoja yra moteris? - Ragelyje stoji tylą. - Ko gero, tu ir pats to nežinotai? - paklausė Bredis.

- Net nenutuokiau. Ar tu Kauajyje?

- Taip. - Bredis stovėjo it prikaltas toje pačioje vietoje kaip ir prieš penkias minutes, kai Samanta išėjo iš kambario pritrenkusi jį stublina naujiena. - Ir tai dar ne viskas, nes mane į kambarį palydėjo pati Donovan. Aš maniau, kad senis Donovanas turi du sūnus, o ne sūnų ir dukterį. Negaliu tuo patikėti....